

La Espero

1974-6

Svenska Esperantotidningen

Fondita en 1913

Halmstad estas tre alloga turista centro en la "vizaĝa parto" de Svedlando. Ni diras "vizaĝa parto", ĉar la okcidenta marbordo sin turnas al la vastaj maroj kiel Kattegatt kaj Skagerack, kaj al eĉ pli vastaj akvospacoj, trans tiuj. Halmstad ekhavis urbajn rajtojn en la jaro 1307. Dum la dana epoko ĝi ludis gravan rolon en tiu regno. Pere de la repaciĝo en Brömsebro, 1645, kaj Halmstad kaj inter alie la provinco Halland ree fariĝis svedaj apartenaĵoj.

Vidindaĵoj el antikva tempo estas inter alie la Norda Pordego, unu el la antikvaj enirejoj de la urbo. Ĉe la Granda Placo troviĝas trafika konstruaĵo (kie estas la kafejo Tre Hjärtan) kaj la preĝejo de Sankta Nikolao kun ŝtudenta turo. Sed nia urbo estas ankaŭ vigla industria urbo. Fabrikoj kiel Nordiska Maskinfilt, SKF-Malco kaj Halmstads Järnverk estas inter la plej grandaj. Warner-Lambert kun razilfabrikado ne estu forgesita.

Krom la fabrikoj troviĝas aliaj vidindaj nuntempaĵoj. La urbodomo ĉe la Granda Placo, kie vi ankaŭ trovas la "reĝan ŝtonon" (svede: kungastenen): Monumento, kiu prezentas la danan reĝon Kristian IV kaj la svedan Gustav II Adolf ĉe la reĝa renkontiĝo en 1619.

Ankaŭ la muzeo situas proksime al la centro. En la Granda Placo tronas bela artaĵo de Milles, nome la Prinĉino Eŭropo kaj la taŭro, sin banantaj en suno kaj sprucakvo se la dioj de la vetero estas favoraj.

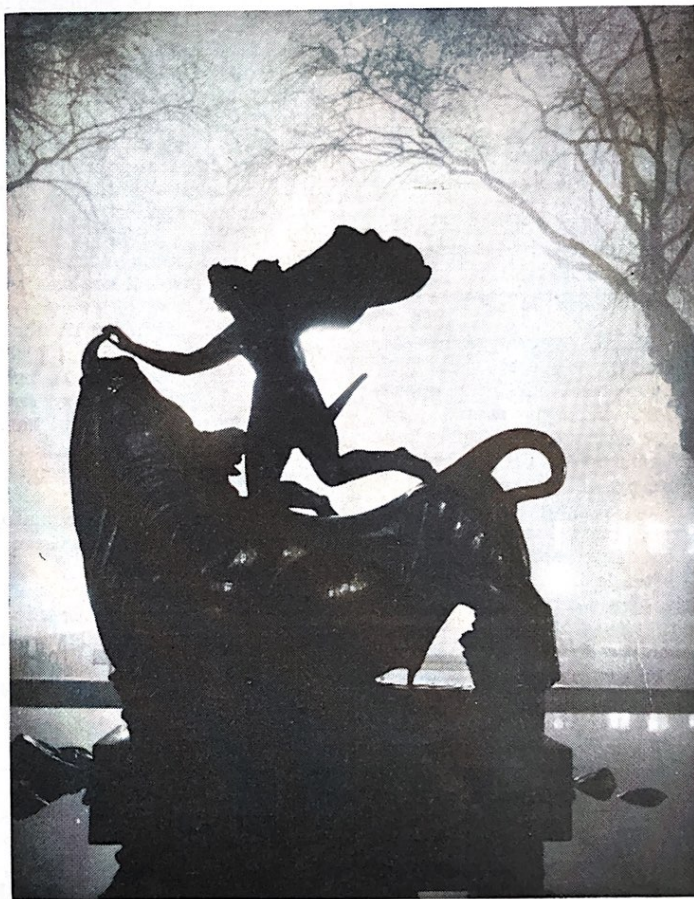
Proksime al la rivero Nissan, oriente, vi trovos altan artaĵon de Picasso.

Ni volas ankaŭ mencii la Popolan Parkon, la banstrandojn Östra Stranden, Tylösand kaj plurajn aliajn, iomete pli malproksimaj de la urbokerno. La tre moderna "lada preĝejo" (svede: plåtkyrkan) kiu de ekstere ne similas al preĝejo, sed interne estas tre ĉarma, estas alia allogaĵo.

Laŭ la nuna komunuma klasifiko la komunumo Halmstad ampleksas proksimume 73.000 loĝantojn kaj 942 km²-ojn.

Ni devas ankaŭ mencii la belan valon de la rivero Nissan kun ĝia varia pejzaĝo: kampoj, arbaroj kaj industrio.

La venontjara kongres-urbo, Halmstad

Simlångsdalen, famigita de Fredrik Ström, formas alian parton de la grandkomunumo.

Multloke en la periferio de la komunumo vi vidas trembrilantajn lagojn kaj trovas arbarajn vojetojn por promenoj longaj aŭ mallongaj.

Dum la pentekosto 1975 vi havos la okazon trovi ankaŭ aliajn vidindaĵojn en la vigla urbo, ĉar per nur kelkaj

vortoj estas neeble priskribi ĉion.

Ni halmstadanoj esperas, ke la tuta naturo tiam salutos vin per freŝaj novaj vestoj.

Esperantista Klubo de Halmstad deziras al vi:

KOREGAN BONVENON

En la venontaj numeroj de La Espero aperos pli detalaj informoj.

D. K.

Redaktoro:

Jen ni prezentas al vi la sesan kaj lastan numeron de La Espero por 1974, kaj eble estas tempo por ekzameni, kiujn bonajn intencojn ni havis je la komenco de la jaro kaj kiujn ni sukcesis realigi.

Ĉu ni estas kontentaj? Certe ne! Estas tiom da aferoj, kiujn ni dezirus fari, tiom da artikoloj, poemoj, facila legaĵo por komencantoj, referaĵoj, kiujn ni ŝatus aperigi. Sed mankis materialo, spaco kaj fortoj.

Kelkaj, ekzemple, deziras ke ni aperigu regule kurson por komencantoj. Estas nia firma opinio, ke tia kurso ne estu simila al lernolibro. Tiam oni ja povas mem aĉeti. Estas multe pli efike ol sekvi lecionojn en gazeto, kiu aperas nur sesfoje jare.

Sed iaspecan pli facilan legaĵon, volonte sisteme konstruita, ni estas pretaj aperigi. Tiaj tekstoj devas havi tian enhavon, ke ili estu interesaj ne nur por "komencantoj" sed ankaŭ por pli spertaj legantoj. Ni fakte interrilatis kun samidean(in)o, kiu promesis fari primum verki tiajn tekstojn. Bedaŭrinde tiu persono ne trovis ankoraŭ tempon, sed la espero restas.

Alia afero, kiun proponis kaj deziras pluraj legantoj, ni tamen esperas realigi ek de la nova jaro: konstantan rubrikon pri novaĵoj el la klubo vivo.

Gunnar Farm, Svarvargatan 9 A, 723 37 Västerås, kiu estas juna kaj aktiva, kaj anstataŭanto en la estraro de SEF, promesis aranĝi tian rubrikon. Ni esperas, ke la kluboj kaj grupoj kunlaboros, ĉar kvankam multajn aferojn oni povos ĉerpi el informoj, kiuj atingas diversmaniere la estraron, estos kompreneble pli facile se oni rekte raportos. Kompreneble ne estas la intenco informi nur pri elektigoj en la estraroj de la kluboj — malmultaj tiaj informoj aperos — sed pri la agado, kion oni faras en diversaj lokoj de la lando.

Tuj plendis, ke ni ne plu havas artikolojn de ĝenerala intereso, ekzemple pri astronomio aŭ historio, kiajn ni havis antaŭ unu-du jaroj. Sed tiurilate mankas manuskriptoj. Sendu!

Kelkaj personoj sendis al ni poemojn kaj novelojn kaj poste senpacience demandas, kial ili neniam aperas. Sed aktualaj informoj kaj artikoloj devas unuavice aperi. Oni bonvolu kompreni, ke kiam oni sendas ion ne tuj aktualan al gazeto — aperanta ĉiun duan monaton, oni devas eble longe atendi. Sed se ni ne resendas, tio signifas ke ni havas la esperon iam aperigi.

Anders Stenberg

Ĉu penindas?

Kiel mi forigis danĝeran demonon

La plej terura malsano, kiu povas ataki homon, estas sendube pesimismo. Kelkfoje ĝi aperas en la vivo de ni ĉiuj. Ĝi estas ia mensa kaj anima kancero, kiu ankaŭ malbone influas la korpon.

Tun vesperon mi sidis pensante pri nia lingvo kaj nia movado. Tiam aperis la pesimismo kvazaŭ en formo de demono. Li diris proksimume la jenon: "Vi laboris por Esperanto dum pli ol 50 jaroj. Kion vi atingis? Preskaŭ nenion! La homoj en nia lando scias malpli pri Esperanto nun ol antaŭ 30—40 jaroj. La ideo pri neŭtrala lingvo por la homaro estas bela. Sed ĉu la laboro por Esperanto penindas? En la morkancero, kiu ankaŭ malbone influas la coj. Ĉu ni esperantistoj fiaskis?"

Post tiu atako de pesimismo mi kuŝiĝis. Sur apudlita tablo estas Esperanta biblio. Aŭtomate mi prenis ĝin, malfermis kaj legis. Estis unu el la psalmoj de David. Ĝin tradukis Zamenhof. Mi legis, relegis kun miro. Kia belega, majesta kaj ĉarma lingvo. Tia lingvo neniam povas morti! Ĝi ja estas multe pli esprimriĉa, pli elasta kaj ekzakta ol mia gepatra lingvo kaj la aliaj lingvoj, kiujn mi konas. La demono de pesimismo min forlasis. Piedbaton mi donis al li kontraŭ lian fundamenton.

La postan tagon mi ekvidis libron de Julio Baghy en mia dormejo. Ĝi havis la nomon "Ĉielarko". Mi komencis legi, mi legadis. Denove mi ekpensis: "Kian mirindan lingvon ni havas. Ĝi ja plenas de belo kaj poezio. Simpla kaj facila ĝi estas, sed tamen tiel riĉa. Nedisigeble ligita ĝi estas al la plej nobla kaj bela revo de l'homaro — la interpopola frateco = amikeco trans limoj. Tial ĝi venkos."

Solene mi promesis al mi mem daŭrigi nian laboron por Esperanto, batali por ĝi ĝis mia morto. Mi restos fidela. Ĉu vi?

Erik Carlén

INGEN

bör försumma vara med på världskongressen i KÖPENHAMN. Ett sådant tillfälle kommer inte igen på lång tid. Nära och billiga resor.

Försök anmäla Er omgående.

Avgifter i förra numret.

SAT KONGRESSO

En Bergamo en Italio okazis 3—9 de aŭgusto la 47-a kongreso de Sennacieca Asocio Tutmonda (S. A. T.). Partoprenis 330 el 21 landoj (aligis 360).

La solena malfermo okazis en la historia Palaco de la Ragione en la malnova Bergamo. Bonvensalutis i.a. la prezidanto de SAT, s-ano Levi, kaj la vic-urbestro de Bergamo. La malfermon ĉeestis ankaŭ reprezentantoj de la sindikatoj, kiuj ankaŭ partoprenis debatkunvenon pli poste dum la semajno kaj entute montris grandan intereson por la kongreso.

Krom laborkunvenoj okazis prelegoj de s-anoj Givoje (pri fungoj), Borsboom (pri Vivo de Lanti) kaj Marcetta (pri sennacieco en skribo kaj geografio). En la Teatro del Borgo okazis folkloro vespero kun popoldancoj kaj kantoj de virĥoro, kaj en alia vespero en la sama teatro okazis prezentado de la Drama grupo de Studenta Esperantoklubo en Zagrebo.

Tri ekskursoj okazis dum la semajno, inter kiuj unu tuttaga, kiu inkludis ŝipveturadon sur la Lago de Komo.

La kongreso akceptis gvidrezolucion kiu i.a. instigas la membrojn "grandskale informi en siaj propraj organizoj fakaj kulturaj aŭ politikaj pri Esperanto kiel ilo por universala interkompreniĝo de la laboristaro" kaj "vokas la socialistojn ĉiulandajn subteni la agadon de la Itala Socialdemokrata Partio, kiu daŭre klopodas akceptigi Esperanton en la rilatoj de la Socialista Internacio".

La venontjara kongreso okazos en Hago, Nederlando, 25.7—2.8.

El "Sennaciulo"

HELSINGÖR 1975

tuj antaŭ UK de Kopenhago

La internaciaj feriaj Esperanto-Kursoj okazos 20.—26. de julio en La Internacia Altlernejo de Helsingör. Ni invitas vin veni por ĉeesti — kaj ĝui neforgeseblajn tagojn en internacia rondo dum la semajno tuj antaŭ la kongreso de Kopenhago.

Programo senpage havebla ĉe

Eva Langkilde
Ingemannsvej 18
DK-3000 Helsingör
Danlando

Viktigt nu!

Den pågående inflationen i Västvärlden undgår inte heller den internationella esperantorörelsen, som här har sin ekonomiska tyngdpunkt. Universala Esperanto-Asocio — UEA — har ju sitt administrativa centrum i Rotterdam i Holland. Verksamheten finansieras till helt övervägande del av de avgifter, som direktanslutna medlemmar betalar in för årsbok och tidning.

Förbundet drabbas mycket hårt av de kraftiga kostnadsökningarna, trots rationaliseringar och minskning av antalet anställda. Läget blir inte bättre av att det är svårt av valutatekniska skäl att få över medlemsavgifter, som betalas in i stora delar av världen utanför de s. k. i-länderna.

Det är ytterligt viktigt att vi i väst — inte minst vi i Sverige — stödjer vår internationella organisation. Hela esperantorörelsens framtid är beroende av att den förblir stark och livskraftig.

På annan plats i detta nummer finner du en annons med medlemsavgifterna för 1975. Årsavgiften för medlem som får både årsbok och månadstidskriften *Revuo Esperanto* är 80: — kronor. Om man tredubblar avgiften blir man medlem i Societo Esperanto, en speciell stödorganisation inom UEA som vi redogjorde för i förra numret.

UEA måste stödjas. Tänk på att det inte är fråga om endast uppoff-

ring från din sida. För årsavgiften får du årsboken med förteckning över alla esperantodelegater — oumbärlig för varje aktiv esperantist — och *Revuo Esperanto*, som håller dig löpande underrättad om alla viktiga händelser i esperantovärlden och dessutom har mycket läsning av allmänt värde.

Varje esperantist borde vara direkt medlem i vår internationella organisation UEA. Gör slag i saken. Sänd in din avgift i dag. Postgirot är 14 74 29-5, Svenska Esperantoförbundet, specialkonto, Malmö. Se annons.

Kion donas Esperanto

En Skövde Nyheter ni legis ke la esperantistoj en Skövde enkondukis la studsezono per speciala renkontigo por membroj kaj kursanoj. Du membroj rakontis pri sia vizito al Ora Pola Aŭtuno kaj entute la medio estis internacia, ĉar al la klubo en Skövde apartenas nuntempe gesamdeanoj el Pollando kaj DDR.

Je la renkontigo la malnova kluba gvidanto, nuntempe la gotenburgano Lennart Åberg faris paroladon, kaj ĉar liaj opinioj certe interesas pli vastajn rondojn, ni prezentas ĉi-sube resumon:

Alparolante la ĉeestantojn Lennart Åberg i. a. substrekis, ke esperanto malfermas perspektivojn al la mondo. Ĉiu homo ja estas mondĉivitano, vole nevole, sed ni ofte estas tro ligitaj al niaj naciaj prijuĝoj kaj valoroj. Komprenoble oni estimas sian denaskan kulturon kaj alte taksas sian originan lingvon same kiel oni kutime satas la naturon de sia hejma regiono. Sed dank' al esperanto oni disvastigas sian horizonton, komprenas ankaŭ aliajn kulturojn kaj povas konstati, ke tamen multe estas komuna en la tuthomara kulturo, se ni sincere volas studi kaj enpenetri tiun aspekton kiel esperantisto.

Esperanto ne nur estas lingvo por legi kaj skribi. Ĝi estas ankaŭ tre belsona parola lingvo, komprenoble ankaŭ bone kantebla. Por nova esperantisto estas grave frue trovi kontaktojn kun esperantistoj trans ĉiuj limoj sur nia tero. Ni disponas pri koresponda servo, kiu multe utilas komence. Poste sekvas renkontigoj en konferencoj kaj kongresoj. Ĉiujare okazas ĝis cent pli aŭ malpli grandaj renkontigoj, ne nur somere sed tra la tuta jaro. Tiuj aranĝoj estas ĉiam malfermitaj por gastoj el kiom ajn da landoj.

Precipe por la junularo nun kreskas la ŝancoj je renkontigoj, ĝuste laŭ stilo nuntempa, multloke kaj diversfaka sur la esperantista kampo. Cetere, iom post iom esperanto montriĝas kiel valora alternativo sur turisma tereno. Kreskiĝas novstilo, vere valora turismo kun efektivaj kaj individuaj rilatoj inter individuoj ankaŭ en la tre popularaj turismaj landoj kaj lokoj. Ni esperantistoj povas malligi nin de la "bridiloj" de profesiaj gvidantoj, kvankam ni eluzas la servojn ceterajn de la turismaj entreprenoj.

La literaturo de esperanto prezentas hodiaŭ grandajn eblecojn por homoj, kiuj deziras ĉerpi el tiu riĉa fonto. Rilatoj kun samfakuloj donas praktikajn gajnojn, same kiel kontaktoj ankaŭ kun ne-kolegoj multon instruas. Antaŭ ĉio esperantisto travivas kaj forte sentas liberigon, ĉar kiel esperantisto oni ne devas honti pro nesufiĉa scio de la gepatra/nacia lingvo de kunparolanto, kiu konas esperanton. Ni ambaŭ ja devis fari saman laboron por povi komunikadi per la neŭtrala lingvo internacia.

KRAMFORS

Nun laboras en Kramfors nova klubo: Kramfors Esperantoförening. Prezidanto: Väjnö Ölund kaj sekr. Gertrud Börgeŝson.

PRENUMERERA

FÖR 1975 PA

ESPERANTO-TIDNINGAR

Heroldo	43: —
Kontakto	21: —
Qomoto	13: —
Sennaciulo	26: —
Kulturaj Kajeroj	12: —
Literatura Foiro	13: —

Ingen moms på dessa priser. UEA:s tidskrift "Esperanto" får man genom medlemskap i UEA och "La Espero" genom Svenska Esperanto-förbundet. Förlaget förmedlar abonnemang även på andra Esperantotidningar men kan inte ta ansvar för att dessa levereras.

ESPERANTOFÖRLAGET

Fack, 200 42 Malmö 7

Postgiro 578-5

Utställningar på enkelt sätt

På platser utan esperantoföreningar finns det kanske en eller annan esperantist, som går och funderar på att starta någon aktionsgrupp och kanske senare en förening. För dessa har Västerås Esperantoklubb (VEK) både idéer och material för en utställning, som kanske kunde bli början till en liten grupp och massor av aktiviteter. Just den utställningen i Västerås förra året blev början till gamla klubbens återuppståndelse.

Det är inte mycket du behöver göra själv. Bara betala fraktkostnaderna. Till platser inte för långt från Västerås kan vi t.o.m. ordna biltransporter. Beställ tid i stads/kommunbiblioteket för två veckor, det är inget problem.

VEK tänker också på platser, där det finns UEA-delegater men ingen förening: Hedemora, Karlshamn,

Nässjö, Piteå, Vänersborg, Växjö, Ängelholm, Östersund m.fl.

Vi tror faktiskt att det finns intresse överallt, men informationen om esperanto har varit — och är — dålig. Om det finns lokalföreningar sprids kanske litet information, men där sådana saknas...

Nu har utställningen vandrat runt bland klubbarna i ungefär ett år, och nu är det dags att låta den vandra runt på andra orter där det kanske finns dolt intresse. Men naturligtvis kan även föreningarna fortfarande beställa utställningen. Se f. ö. bilden i La Espero nr 4/1973, sid. 36. Det vore väl synd om den utställningen nu skulle bli liggande på vinden. Kontakta oss omgående:

Västerås Esperantoklubb
Wim Posthuma
Soldatgat. 40, 723 45 Västerås
tel. 021/13 35 29

^
Cina monata gazeto en Esperanto

EL POPOLA ĈINIO

varbas abonantojn por 1975

Abonprezoj: 1-jara 10:— sv. kr.
2-jara 15:— sv. kr.
3-jara 20:— sv. kr.

^
Abonu ĉe la loka peranto:

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO U P A
Fack - 200 42 Malmö 7

^
au rekte ĉe la Esperanta Sekcio de
GUOZI SHUDIAN (Centro de Ĉinaj Eldonaĵoj)

^
P. O. Kesto 313, Pekino, Ĉinio

Bonvole abonigu ankaŭ viajn amikojn
Senpagaj specimenoj akireblaj lau peto

JULKLAPPSBOKEN

Ett litet förråd av den mycket omtyckta och lästa

"La Ringo de la Generalo"

av Selma Legerlöf

står på Förlagets hyllor just nu. Säljes endast i enstaka exemplar. En verklig julklappsbok!

Pris med moms kr. 12:—

FÖRLAGSFÖRENINGEN
ESPERANTO

Fack, 200 42 Malmö 7
Postgirokonto 578-5

HELSINGÖR 1974

Laŭ interkonsento kun S-ro Friis, ni 17-anoj de la Esperantista Klubo de Halmstad, alvenis al la kursejo en la ferma tago, eĉ en la fermaĵhoroj, ĝustatempe por partopreni la tagmanĝon kaj jam tiam intermiksiĝi kun la "veraj kursanoj".

S-ro Friis afable akceptis nin kaj montris al ni la tutan lernejan establaĵon, majstre rakontante pri la stariĝo de la lernejo. Kion ne povas atingi agoplena idealisto, kiel tiu S-ro P. Manniche, (la Fondinto) kiu komence, en la tempo post la unua mondmilito, devis labori en ekonomie tre nefavoraj cirkonstancoj. Ne necesas diri ke la lernejo nuntempe estas modela. Ĝi situas en ĉarme verda ĉirkaŭaĵo, sed tamen proksime al la centro de Helsingör.

Mi kredas ke estas tre malfacila afero prave esprimi la impresojn, kiuj inundas la novulojn en tia vere internacia atmosfero. Sed estas vere rava travivaĵo subite partopreni amikecan kunestadon, kie proksimume 15 nacioj havas reprezentantojn. Ĉiuj parolas la saman lingvon, tiel same ĉirkaŭ la tabloj kiel dum la ŝercaj skeĉoj okaze de la ferma festo. Mi supozas ke kelkaj el ni revenos tien por partopreni tutan kurson en venonta jaro.

Pro certaj cirkonstancoj ni devis forveturi antaŭ la fino, sed plenaj de impresoj, kiuj estas bona hejtajo je la poresperanta ardo.

D. K.

läst & hört

Brittisk synpunkt

Visst går det! Ernle Money, den brittiska "skuggregeringens" kulturminister framför sin hälsning på esperanto, med ordföranden i brittiska esperantoförbundet som sufflör i bakgrunden. (Foto Revuo Esperanto).

Det händer att diplomater, som inte själva kan tala esperanto, överraskar med att framföra sin hälsning på esperanto, när de inbjudits att tala vid en esperantokongress. Kanske kommer någon gång någon att räkna ut vem som var den första som gjorde det, men säkert är att sedan kongressen i Wien 1970 har det blivit allt vanligare att diplomater använder sig av detta knep för att få entusiastiska applåder.

Det kan tyckas att det är ett enkelt reklamtrick, eller ett utslag av diplomatisk artighet. Diplomater är ofta språkkunniga, och de behöver kanske bara ta sig en timme för att lära sig uttala orden i hälsningen.

Men underskattar man då inte gesten? Finns det inte skäl att anta att diplomaterna själva lägger mera vikt vid händelsen än esperantisterna? Är det riktigt rätt att nonchalera det faktum att ett växande antal diplomater inte bara gör sig omaket att stiga upp på söndagsmor-

gonen (esperantokongresserna öppnas då), utan också sätter sig in i esperanto åtminstone så mycket att de kan uttala språket?

Vi kan se närmare på ett sådant fall, på kongressen i Hamburg. Den brittiske parlamentsledamoten Ernle Money, oppositionens kulturminister, reste från London till Hamburg enbart för att framföra en hälsning till de 1 650 deltagarna från 50 länder.

Demokrati och samförstånd

Här är ett utdrag ur Ernle Moneys tal:

Jag är politiker, och jag är fast övertygad om att demokratin beror på människorna och deras förmåga att förstå varandra. I den komplicerade värld som vi nu lever i, med allt mer invecklade problem, är det viktigare än någonsin förut att vi kan tala ved varandra, individuellt, och inte bara genom formella politiska kanaler.

Det har blivit lätt att resa, och det går

snabbt. Överallt erbjuds möjligheter att kommunicera med människor från andra länder. Men fortfarande lider vi överallt av förbannelsen från Babels torn. Var och en som deltagit i diskussioner på internationell nivå, vet hur svårt det är i FN, i Unesco, i Europarådet, vid fackkonferenser och affärskonferenser. Det är svårt att nå en spontan och allvarligt menad förståelse, och i stället får man den vanliga, officiella, i förväg utarbetade halvförståelsen via tolkarna.

Den som talar främmande språk dåligt — som jag till exempel — vet hur hett man önskar att man kunde tala fritt och bli riktig vän med människor från andra länder. Tyvärr försvinner denna önskan ofta i en flod av outtalbara ord och obegripliga meningar.

Därför tror jag personligen att esperanto är nödvändigt för vår framtid. Nödvändigt, därför att esperanto är ett medel för fred, nödvändigt, därför att esperanto är en grund för personlig vänskap, och nödvändigt, därför att bara esperanto gör det möjligt för kommande generationer att lära sig ett språk som alla kan behärska, ett språk som raderar ut den språkliga elitens privilegier.

Jag önskar, att riksdagsmän i alla länder ska bli medvetna om värdet av esperanto. Jag skulle vilja att ni alla kontaktar era riksdagsmän och att ni förmår dem att ta ställning för att införa esperanto i skolorna, för det är det enda sätt som vi kan lösa språkproblemet på."

En bekräftelse

Om en riksdagsman från en stormakt, en riksdagsman som själv talar ett språk som används som internationellt språk, om en sådan riksdagsman gör en resa för att under några minuter framföra en hälsning till en esperantokongress, så är det en modig handling. Handlingen blir mera beundransvärd, när man tänker på att hälsningen gjordes med ett stapplande uttal, och med ordföranden i brittiska esperantoförbundet som sufflör i bakgrunden.

Det faktum att Ernle Money inte sade något nytt, utan bara sade det som esperantisterna under årtionden försökt säga till världen, är en bekräftelse på att esperantisternas argument är allvarliga. Just nu börjar människor utanför esperantorörelsen att respektera dess idéer, och just nu är också den konservative brittiske politikerns ord som mest nödvändiga.

(Revuo Esperanto, oktober 1974)

Italiens (s) vill ha esperanto

De italienska socialdemokraterna vill att esperanto ska bli de socialistiska partiernas och arbetarrörelsens internationella språk. I ett brev till de svenska socialdemokraterna och till alla övriga socialistiska partier som är med i Socialistiska Internationalen föreslår de just detta.

"Ett gemensamt språk för folkens breda lager ser vi som oundgängligt, om man vill kunna konkret förverkliga de socialistiska principerna om broderskap, solidaritet och internationell organisation", säger de i sitt brev.

Ett nationellt språk kan inte fungera tillfredsställande som internationellt språk, anser de vidare. Ett nationellt språk är bundet till ett visst folk och dess kultur, och om man använder det som internationellt språk, så får just det folket en mängd fördelar, och alla andra folk motsvarande nackdelar. De italienska socialdemokraterna föreslår därför att esperanto antas som språk för internationella sammanhang.

Förutom förslaget till Internationalen har de italienska socialdemokraterna lagt fram ett lagförslag i det italienska parlamentet med innebörden att esperanto ska införas i italienska skolor. Andra socialdemokratiska partier uppmanas att komma med liknande initiativ i sina länder.

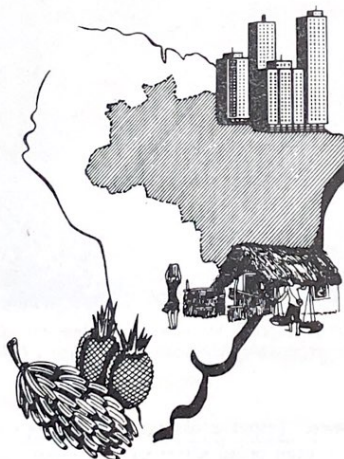
Esperanto har redan tidigare fått stöd av socialistiska ledare. Willy Brandt uttalade sig redan 1966 till förmån för esperanto. "Språkförbistringen är ett av de viktigaste hindren på vägen till internationell vänskap och förståelse. Esperanto arbetar sedan länge och med framgång på att avlägsna det hindret. Unesco har erkänt de resultat som esperanto har uppnått. FN måste effektivt se till att det arbete fullföljs, som påbörjades av dr Zamenhof. (Dr Zamenhof är esperantos upphovsman.) Samarbete för att förbättra de internationella relationerna måste vara en viktig uppgift för varje politiskt aktiv människa.

Även andra socialister, som Viggo Kampmann och Jens Otto Krag i Danmark, Franz Jonas, tidigare president i Österrike, och Tito i Jugoslavien förordar esperanto. "De intellektuella, alla med utländska kontakter, men framför allt arbetarna borde lära sig esperanto", säger Tito, som själv talar esperanto.

De italienska socialdemokraterna har i en särskild skrift, "Frågan om ett internationellt språk — esperanto som lösning", motiverat sitt ställningstagande för esperanto. "För de flesta människor är en mängd nationella känslor förknippade med det språk som man talar", säger de i sin skrift och fortsätter: "Ett internationellt språk som esperanto skulle antagligen kunna bidra till att utveckla ett internationellt medvetande."

De italienska socialdemokraternas initiativ har redan fått stöd från andra socialdemokratiska partier, t. ex. det danska. (Servo informa, SEFs pressmeddelande)

Möte i Brasilien

I Europa känner man ganska dåligt till den brasilianska esperantorörelsen. För en europé är det alltså en unik upplevelse att vara med om ett riksmöte ordnat av Kultura Kooperativo de Esperantistoj, det brasilianska förbundet.

En unik upplevelse är det också att resa genom Brasilien med buss. Om man kallar färden för "äventyrlig", så är det ett mildt ord för en resa när man på 50 timmar inte stannade mer än för att äta, och det på de mest olämpliga tidpunkter. Men stämningen i de två bussarna med esperantister var så god, att man till och med i de mest kritiska ögonblicken (krossat bussfönster, gräl med trafikpolis osv.) aldrig förlorade hoppet att komma fram till Fortaleza före mötets slut.

Avstånd som Sicilien—Köpenhamn

Avståndet mellan Rio de Janeiro och Fortaleza motsvarar ungefär sträckan Sicilien—Köpenhamn. Skillnaden är bara, att vägarna genom delstaterna Guanabara, Minas Gerais, Bahia, Pernambuco och Ceará visserligen ibland är förvånansvärt bra, men ändå inte kan konkurrera med de europeiska motorvägarna.

Kurs vid universitetet

Fortaleza är huvudstad i delstaten Ceará. En esperantist på besök måste känna sig speciellt välkommen, för i Fortaleza är Brasiliens universitetskurs i esperanto lokaliserad. Uttrycket "kurs" är lite missledande, för det rör sig i själva verket om ett eget hus med flera väl ut-

rustade rum, där man ordnar kurser i esperanto sedan 1965. Huset ligger i ett vackert kvarter mitt emot en park, där man under mötet emogte ett minnesmärke tillägnat Zamenhof.

Positiv press

Till de positiva intrycken från mötet hörde det oreserverade stödet från lokalpressen, som publicerade 12 artiklar.

Positivt var också mötesprogrammet, föredrag om lingvistik, om esperantos roll i världen i dag, och om konsten och esperanto. Dessutom hölls ett symposium om problemen med kommunikation i världen.

Bland de lättare programpunkterna utgjordes kulmen av en mottagning hos borgmästaren med cocktailparty, en folkdansuppvissning i en tropisk park, och en konsert av den kände klassiske gitaristen Vila Verde, som är intresserad av esperanto.

Som negativt upplevde jag att man inte höll de planerade klockslagen (den brasilianska timmen är mycket elastisk), att det inte fanns särskilda arrangemang för de talrika ungdomarna och att det inte gjordes tillräckligt med reklam för mötet på affischtavlorna i staden.

Översatta dikter

Kultura Kooperativo har redan en anmärkningsvärd utgivning av böcker, och i Fortaleza introducerade man ett nytt verk som översatts från portugisiska. Det var "Iracema", en dikt av José Alencar från Ceará, översatt av Benedito da Silva.

G Grattapaglia
Heroldo nr 11—12 1974

Sydamerika – "kontinent utan språkproblem"?

I Heroldo nämndes nyligen Sydamerika som en "kontinent utan språkproblem". Är det riktigt? Finns det inte på denna vidsträckta jordlapp, liksom var som helst i världen, både språkliga barriärer, språkkonflikter, språklig diskriminering?

Sydamerika är rikt på variation i fråga om invånare, rikt på naturprodukter och mark, men det är inget paradiset på jorden. Det är politiskt splittrat, och det är splittrat ifråga om kultur och språk. Låt oss titta på två exempel.

De flesta talar inte spanska

I Peru, Ekvador och Bolivia finns allvarliga språkproblem. Majoriteten av invånarna i dessa tre länder varken talar eller förstår det officiella språket, spanska. Indianerna, ländernas urinvånare, talar huvudsakligen dialekter av quechua, varierande från dal till dal och

från land till land. Det är det urgamla poetiska, rika och under århundraden utformade språket som talades i Inkariket.

Quechua används för internationella kontakter och för att få kunskap om världen omkring, genom utsändningar från kortvågsstationer. Dagliga sändningar kommer från Moskva, Havanna och Quito (Ekvador), den sistnämnda i tjänst hos kristna missionärer, främst från USA.

Men de officiella radiostationerna i dessa länder har nästan inga utsändningar på quechua. Dörren till ekonomisk och social utveckling är stängd för dem som inte behärskar spanska. Men det finns inget allmänt och effektivt skolsystem för att lära ut spanska.

Paraguay — tvåspråkigt

Ett annat tvåspråkigt land är Paraguay.

Där har de jesuitiska missionärernas arbete räddat guaraní, som efter hand blivit en symbol för den inhemska kulturen. Språkets utbredning i dag sammanfaller ungefär med staten Paraguay. Men ändå används guaraní knappast i skolor, tidningar, läroböcker osv. Trots att två kortvågsstationer (Moskva och Havanna) sänder på guaraní dagligen, så förblir det ett landsbygdens, byarnas och analfabetismens språk.

Richard E Wood

Heroldo nr 14, 1974

Esperanto i pressen

Två tidningar har ägnat rejält utrymme åt esperanto i september. Den ena är Arbetet, med ett reportage i tre delar den 29 september. Den första delen är intervjuer med Jan Strömne och Franko Luin, därefter en intervju med professor Bengt Sigurd, och sist en sammanfattning av reportaget på esperanto.

Arbetet

"Nu börjar esperantisterna sikta in sig på de politiska partierna för att göra esperanto till ett ledande världsspråk! I Italien har socialdemokraterna tänt ordentligt på esperanto. I skrivelser till socialistiska partier i andra länder föreslår det att arbetarrörelsen satsar på esperanto som världsspråk."

Professor Bengt Sigurd är däremot tveksam. "Som det ser ut talar det mesta för att engelska språket 'vinner'. Det talas i dag av fler människor på jorden än något annat språk — med undantag troligen för kinesiskan. Och engelskan är geografiskt mera spridd." Mot det står dock hans inledande ord "I dag verkar esperanto kanske litet mindre tokigt än för 25 år sedan."

Trelleborg

Trelleborgs Allehanda är den andra tidningen, som den 21 september ägnade en helsida helgläsning åt esperanto. Man gör en tillbakablick på esperantos historia i Trelleborg:

"Mest var det arbetare, berättar Owe Larsson på Arbetarrörelsens arkiv i Trelleborg, själv esperantist några år på trettioalet. Klubben samarbetade med ABF

och esperanto betraktades som ett arbetarspråk."

Fib/K

Fib/Kulturfront har tagit in en insändare, där Bengt Alsén bla skriver "I både öst och väst utgives värdefull esperantolitteratur, särskilt vill jag nämna Vietnam i detta sammanhang."

Femina

Anita Lagercrantz-Ohlin är syrlig mot esperanto när hon intervjuar författarinnan Sonja Åkesson. Sonjas man Jarl pluggar esperanto, och Lagercrantz-Ohlin kommenterar "Sonja skulle nog inte plugga esperanto. Hennes kvinnospråk är redan universellt så man ryser."

Då undrar man ju över den här meningen i samma artikel: "Hennes rykte når över våra snäva gränser. Nyligen inbjöds hon till ett tyskt universitet för att läsa sina dikter i översättning." Så var det med universaliteten.

Freden

Svenska Freds' tidskrift Freden har i nr 3/4 1974 en översättning ur Revuo Esperanto om handeln med tv-program: "Om ett land exporterar sina egna program och sitt eget språk och sin egen kultur, så är det inte bistånd till fattiga länder utan motsatsen."

Lokalt

När det gäller klubbarnas arbete, som ofta återspeglas i den lokala pressen, har en utställning på stadsbiblioteket i Malmö gett mest eko.

Sätt igång!

Du vet att esperanto är ett lätt språk. Men visst kan man göra det lättare! Med en bra lärobok, t. ex. Fråga efter EK! Den är gjord för dig som vill läsa i din egen takt. Med EK! blir du lärare åt dig själv.

Lär dig lite esperanto

*EK! - Självinstruerande lärobok i esperanto
Utgiven av Esperantoförlaget, Fack, 200 42 Malmö 7

Citat

Enspråkiga

Alla nationaliteter har sina språkliga minoriteter. Det finns egentligen bara två nationer i Europa som är enspråkiga, nämligen Portugal och Island. Språkgränserna går över nationsgränserna och minoritetsgrupperna finns på sina bosättningsorter med urgamal hävd. Därför finns också dessa problem lite varstans i Europa.

("Hört i radio: Språk och identitet", DN 14 okt. 1974)

Hur sa?

Hela det svenska utbildningsväsendet skall internationaliseras, från förskola till universitet. All kurslitteratur på universitetet skall läsas på engelska...

Utredningen har föregåt med gott exempel genom att trycka betänkandet på fyra språk vid sidan av den svenska upplagan. Betänkandet kan läsas av engelsmän, fransmän, tyskar och spanjorer eller andra som behärskar dessa språk.

(Ur artikel om Internationaliseringsutredningen, DN 13 sept. 1974)

Tre nyutkomna böcker

Från Kina

"Noveloj de Lusin" är titeln på en bok översatt från kinesiska, som getts ut på förlaget Fremdlingva Eldonejo i Peking 1974. Heroldo skriver om den:

Den moderna kinesiska litteraturen börjar vid Lusin, i slutet av 1910-talet. På den tiden var Kina en feudalistisk stat, och Lusin använde litteraturen som ett socialt kampmedel.

Han debuterade med noveller, och han har förblivit mest känd för sina noveller, trots att han hade en rik och mångsidig kulturell verksamhet. Han grundade och redigerade många tidningar, författade många essäer, undervisade vid universitet och i högskolor, översatte verk av ryska författare, dock inte från ryska utan via tyska och japanska översättningar. Han var också aktiv politiskt, i opposition mot Kuomintang, och tog ställning mot imperialistiska krig och för medborgerliga rättigheter.

Ekologi

Professor Stöp-Bowitz, norman, har skrivit en lättfattlig inledning till stu-

dier i ekologi, "Elementa ekologio", som gavs ut lagom till sommarens SUK (Someraĵ Universitataĵ Kursoj). Revuo Esperanto recenserar den i oktober-numret:

Stöp-Bowitz' bok ger en lättfattlig översikt över de ekologiska problemen.

Efter en inledning om de grundläggande begreppen, presenterar författaren de problem som rör energi, produktion och jämvikten i naturen. Boken slutar med ett kapitel om hur man kan skydda naturen och den naturliga miljön. Det här problemet är det mest brännande och tas upp flera gånger i texten, speciellt i kapitlet om jämvikten i naturen.

Roman om koncentrationsläger

Den kända tyska romanen om koncentrationslägret Buchenwald finns äntligen i utgåva på esperanto, skriver Heroldo om "Nuda inter lupoj" av Bruno Apitz.

Romanen byggs upp kring den treårige judepojken Stefan, som man smugglat in i koncentrationslägret i en koffert.

Från det ögonblicket påverkas livet i hela lägret av fångarnas ansträngningar att rädda barnet, som man måste hålla gömt, medan den nazistiska lägerledningen blir alltmer våldsam inför hotet från amerikanska och sovjetiska trupper som närmar sig.

Citat

Nästan så många som svenskarna

Under en månads vistelse i en av Limas största och nyaste kåkstäder — Villa El Salvador — erfor jag vad kulturförtrycket innebär. Det har verkat ända sedan spanjorerna våldtog detta folk för 400 år sedan och det har satt så djupa spår i de fattigas förtryckta tankar och värderingar att de betraktar sig själva som värdelösa.

De talar om sin egen "låga kulturella nivå" och "okunnighet" som orsak till sin fatigdom. De vita är "duktiga och rika". Alla vill vara så vita som möjligt och skäms över sin hudfärg och fattigdom. De saknar all självkänsla, föraktar sin egen kultur, sitt eget språk, sitt eget liv.

6 av Perus 14 miljoner invånare har quechua som första språk. Undervisningen har alltid bedrivits på spanska. (Ur Rapport från SIDA, nr 7 1974)

Viska på finska

Jag har fortfarande inte kommit över det här med språket, säger Irene. När jag kommer till daghemmet viskar jag på finska till dottern. Trots att jag inte behöver det. Katriina svarar på svenska ibland, hon får ju språket gratis på daghemmet. Egentligen skulle jag vilja lära barnet finska ordentligt. Det är ju en rikedom, en tillgång.

(Ur intervjuer med invandrare, DN 30 sept. 1974)

Passpolitik

För att inte tala om hur det går om jag strosar runt i Östeuropa, Nordafrika, Latinamerika eller Sydostasien. Där ligger ofta tyska eller franska närmare till hands än engelska. Om ens det räcker.

För det är ju inte bara en fråga om ifall det går att uppbringa folk som kan tolka en engelsk text. Det handlar ju också om kulturpolitik. Tror passmyndigheterna verkligen att utvecklingen är på väg mot ett allmänt godkänt världsspråk = engelska? Det måste de i så fall lärt sig av amerikanska och brittiska kulturattachéer.

("Enkelspårig passpolitik en fråga om kulturpolitik", KvP 23 aug. 1974)

*Du kan välja:
att läsa engelska termin efter
termin efter termin... Eller
att lära dig esperanto.
På kort tid.*

Sänd mig information om:

- läroböcker i esperanto
 medlemskap i Esperantoförbundet

Namn _____

Adress _____

Frankeras ej
Adressaten
betalar
portot

ESPERANTOFÖRBUNDET
Fack
122 04 Stockholm-Enskede

SVARFÖRSÄNDELSE
Kontonummer 2108
122 04 ENSKEDE

Operacio Fojnejo

Dum tiu labornomo la esperanto-klubo de Oslo invitis al sia semajfina renkontiĝo la 31 aŭg.—7sept. en la bieno de la klubano Randolph Grotmål. Ĝi situas en Aremark apud Halden, kelkajn kilometrojn for de la sveda landlimo. Estas tre malnova bieno kiu apartenis al la sama familio ek de 1632. El tiu jaro ekzistas paperoj, montrante ke prapatro de Grotmål aĉetis ĝin. La bieno konsistas el pluraj domoj, kio ja estis kutima en malnova tempo. Nun ili estas uzataj por aliaj celoj, ĉar momente neniu kultivas ion tie. Sed ligilon al la pasinteco ni trovis en unu dometo, kie estas kolektitaj multaj tre malnovaj aĵoj, do iaspeca hejmmuzeo.

38 personoj alvenis, el kiuj 10 svedoj el Göteborg kaj Skövde. Ŝajnis, ke Grotmål faris bonan kontrakton kun la veteredio, ĉar li regalis nin per mirinde bela vetero dum la tuta restado.

Dum la vespermanĝo sabate, nia gastiganto kantis je gitarakompano, alterne gvidis komunan kantadon. Poste sekvis programo ekstere, i. a. dancado en la fojnejo. Por la dancmuziko respondis Carl Stöp-Bowitz per akordiono kaj Ester Wollebaek, gitaro. Se la dancado aŭ la varma vetero faris nin soifaj, ni povis aĉeti trinkaĵojn en apuda dometo. En paŭzo aŭskultis kantadon de Grotmål kaj Stöp-Bowitz. Krome estis prezentata amuza skeĉo de John Berggreen, Kari Kalsås kaj Randolph Grotmål, "La somnambulino".

Post la komuna matenmanĝo dimanĉe ni havis okazon babili, promeni, eĉ naĝi en la bona lago. Ni aŭdis raporton pri la kongreso en Hamburgo, diskutis la problemojn pri esperanta informado kaj eĉ disputis pri la neceso de amvivo de malliberuloj. Kiam ni post la tagmanĝo devis veturi hejmen, ni kunportis memoron pri agrabla samideana renkontiĝo. Tial, se estos venontjare invito al Aremark, ne hezitu vin anonci. Laŭ mi, tiaj simplaj, malmultekostaj aranĝoj estas tre efikaj kaj necesaj por nia esperanta laboro. La osloanoj ankaŭ diris, ke ili volonte partoprenos similan aranĝon en Svedujo. Kiu aranĝos? **Märtha**

SEF — AVGIFT 1975

Direktanslutna medlemmar

RM (med tidning) 25 kr.

JM (med tidning) 10 kr.

FM (utan tidning) 5 kr

Postgiro 20 12-3. SEF

AMIKECO TRANS LIMOJ

Klistermärke säljes till stöd för ny ordbok. 1 karta med 12 märken för 3 kronor.

Postgiro 20 12-3. SEF

VILL DU HA

en årsbok med

- adresser till delegater och fackdelegater i hela världen
- uppgifter om esperantoförbund i andra länder
- intressanta uppgifter om UEAs organisation
- och mycket annat av värde

VILL DU REGELBUNDET LÄSA

i Revuo Esperanto om

- viktiga händelser i esperantovärlden
- recensioner
- artiklar av ledande esperantister i olika länder
- småannonser
- många intressanta notiser

VILL DU HA

- stor rabatt på kongressavgifterna vid världskongresser

DÅ SKALL DU BLI DIREKT MEDLEM I UEA

Sänd kr. 80:- till pg. 14 74 29-5

- Det är 1975 års medlemsavgift, som det nu är hög tid att betala. Alltså: kr. 80: — till postgiro 14 74 29-5, Svenska Esperanto-Förbundet, specialkonto, Malmö. Skriv MA på talongen.
- Det finns många, som vill räcka UEA en hjälpande hand och betala en stödjande avgift. Andra då till kr. 240: —. Du får både årsbok och tidning och blir medlem av "Societo Zamenhof". Skriv "MS" på talongen. Tack på förhand från UEA. Här bör Sverige kunna hjälpa till.

UEA har följande kategorier:

- **MA** se här ovan.
 - **MS** (= medlem i "Societo Zamenhof") se här ovan.
 - **JMA** kr. 60: — Ungdomsmedlem under 22 år med årsbok, tidn. Esperanto och tidn. Kontakto.
 - **MA-K** kr. 80: — Ungdomsmedlem 22—25 år med årsbok, tidn. Esperanto och tidn. Kontakto.
 - **JMJ** kr. 20: — Ungdomsmedlem under 22 år med endast årsbok.
 - **MJ** kr. 40: — Medlem med endast årsbok.
- Allt i svenska kronor.

VÄLKOMMEN SOM DIREKT MEDLEM I UEA!

SVENSKA ESPERANTOFORBUNDET

A. I. ODOBESCU:

Kial havas la vulpo longan voston?

Estis foje ĉasisto, kiu irante al ĉasado, kutimis kunporti sian serviston, kaj reveninte, rakontadis al ĉiuj aŭdemaj aron da mirindaj okazintaĵoj, kiuj de post la kreo de l'mondo al neniuj okazis, eĉ ne en sonĝo, kaj ĉe tiu fabelaro neniam li forgesis prezenti kiel atestanton sian kompatindan serviston, veran homon de Dio.

Hodiaŭ tiel, morgaŭ tiel, ĝis kiam iun tagon la nomito, jam sata vane ekzerci konstante la friponan metion de mensoga atestanto, petis de la mastro sian finkalkulon, decidinte lin nepre forsaluti.

La mastro klopodis diveni la kaŭzon de tiu neatendita decido kaj per mildaj vortoj lin demandis: — Ĉu vi ne kontentas pri via salajro kaj pri la vivo havata ĉe mia domo, ke vi volas min forlasi?"

— "Ke mi ne peku, moŝto", — respondis la servisto; — "ĉio estas bona ĉe vi. Dio al vi ĉion bonan! Sed por diri al vi pure, kaj por ke vi ne kolere; vidu, min turmentas la konscienco pro tiom da falsaj pruvoj, kiujn vi de mi postulas dum la tuta tago, kiam vi komencas surtabligi la ĉasistajn troigojn. Ege domaĝas, moŝto, ke mi falu ĝis la fundo de l'fajro Gehena kaj ke mi, malfeliĉulo, portu la tutan akuzon pro la pekoj, per kiujn vi, sinjoro, propravole ŝarĝas vian animon. Lasu min, prefere, foriri kun Dio!"

Tiel parolis la servisto kaj la mastro enpensigis; sed konante la valoron de servisto brava kaj fidela, post bona pripenso li respondis jene:

— "Aŭskultu do knabo! Mi vidas, ke vi estas homo diontima. Restu ĉe mi kaj helpu min liberiĝi de mia kutimaĉo. Kredu, eĉ mi mem ne volus diri tion, kio ne estas la ĝusta vero; sed kion fari kontraŭ la kutimo? An-

taŭkuras la lango. Do ni agu kiel estas pli bone; ni interkontraktu, por ke ankaŭ mi liberiĝu de difekto tiom aĉa, kaj ankaŭ vi restu en paco kun via animo. Kiam mi estos en societo, vi restu ĉe mia dorso kaj aŭdante, ke mi komencas sterni iun troan troigon, ektiru la manikon de mia vesto kaj mi tuj reĝustigos ĝin laŭ la esto de l'vero.

Tiel li parolis kaj restis por tiel esti.

Kelkajn tagojn poste, sidante ĉe table, la ĉasisto komencis rakonti, ke okaze de ĉasado ĵus farita, aperis antaŭ li vulpo, kiu havis voston, longan voston, longan minimume kvin klaftojn!

Kiam, en la fajro de la rakontado, li eldiris tion kun la pleja kredindeco, kvazaŭ la afero starus ĝuste laŭ lia aserto, jen, li sentas sin tirata de malantaŭe, je la maniko de l'jako. Li ekmemoris pri la pakto kun sia servisto; li reprenis sian diron kaj korektante, ke en la fervoro de l'ĉaso li verŝajne ne vidis tute bone, malpliigis la voston de l'vulpo ĝis du klaftoj.

Nova ektiro de l'vesto igis lin mallongigi ankoraŭ per unu klafto.

Je la tria, li ĝin etigis ĝis du ulnoj.

Sed ankaŭ nun, sentante la limigemajn efikojn de la konscienco de l'servisto, li konsentis ankoraŭ detranĉi el la vosto de l'vulpo: — "Tute du ulnoj ĝuste ja ne estis; diris li ŝvitante, — sed, je mia honoro, estis unu ulno kaj iom pli!"

La servisto, kiu nun ĝojis kaj en si dankis Dion, aŭdante la mastron ĉiam pli kaj pli liberiĝi de la tentoj de l'Satano, opiniis, ke alvenis la taŭga momento por lin plenpentigi kaj li ankoraŭ unufoje ektiris lian manikon.

Sed la pacienco de l'ĉasisto jam atingis sian plejon kaj subite returninte sin kolerege al sia senindulga cenzuristo, li eksplodis riproĉkrie:

— Ho, fripono! Ne sufiĉas al vi tiom? Kion! Ĉu vi volas, ke mi lasu la vulpon senvosta? Sed prefere vin prenu la diablo milfoje, ol ke mia vulpo restu sen vosto!"

El la rumana: Tiberio Morariu

(El "Preudokinegeticos" /Falsa traktato pri la ĉaso/, fama verko de A. I. Odobescu (1834—1895), eminenta prozisto rumana, estinta ministro, — ŝuldas sian devenon al tio, ke amiko de Odobescu petis lin por skribi antaŭparolon al lia scienca verkajo pri la ĉaso. Anstataŭ mallonga antaŭparolo, la amiko ricevis de la fervora verkisto tutan libron, kies parton prezentas tiu ĉi rakonto.)

* (EL RUMANA ANTOLOGIO aperonta kiam ni trovos eldoniston.)

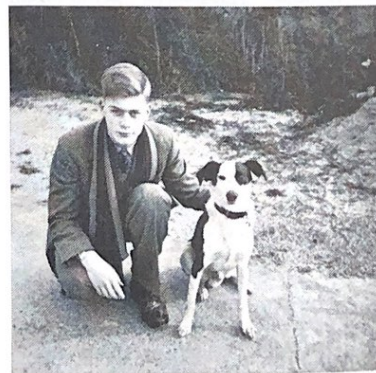
Vackert BREV MÄRKE KÖPENHAMN

Hjälp till att göra reklam för världskongressen i Köpenhamn genom att på all post sätta kongressens vackra brevmerke. Varje karta innehåller 10 märken.

1 karta kr. 1: 50
3 kartor kr. 3: 25

Beställes genom att sända likvid till postgiro 14 74 29-5 (Sv. Esperantoförbundet, Specialkonto, Malmö).

Aligiloj kan samtidigt beställas på giroalongen, om man så önskar.

La nova prezidanto de UEA, Humphrey Tonkin, interesiĝis pri esperanto jam kiel junulo, kaj tiam mi havis kontakton kun li rakontas Sven Möllestad, Kramfors, kiu sendis al ni la ĉi-supran foton el 1956.

25-jara jubileo de elstara Esperantistino

MARJORIE BOULTON eklernis Esperanton la 31-an de oktobro 1949. El la iama lernantino baldaŭ fariĝis instruistino, ne nur de la angla lingvo, sed ankaŭ de la Zamenhofa idiomio (id-iom-o?). Baldaŭ ŝi insiste instruis la Internacian Lingvon en sia Seminario (sem-in-ar-io?) por instruistinoj, en la kvalito de ĝia Direktorino (Di-rekt-or-ino). Nun ŝi doktoriĝas en intelekt-inspira (in-spira?) Old-universitata Oksfordo.

Pli frue aperis aro da anglalingvaj verkoj el ŝia plurflanka plumo.

En 1955 fulma lumo trabatis la forforan Skotlandan nebulon. Ekbrilis unika Stelego sur nia literatura horizonto! KONTRALTE trasegis sin tra la stratosfero. Marjorie ne mal-

aperis komete. Per ĉiam pli kaj pli pompa poezio ŝi brilas kaj brilas konstante. Jen vico da litera-turaj sate-litoj kavalkadas ĉirkaŭ Majesta Marjorie kun blindiga brulado: Fosforeskaj (fajr-) EROJ, CENT GOJKANTOJ, KVARPIEDA KAMARADO, VIRINO CE LANDLIMO, atestas pri profunda sento socia Ni citu ereton el ŝia er-aro (ne: eraro): **L i b e r o:** "Libero estas homa solidaro, kunhomi dece tra la homa sorto, respekti la ekziston de l'najbaro." Kiu ne konas ŝian siaman katon? Marjorie estas la nomo de la Baptopatrino. Ŝi donis nom(ar)on al sia siama (sin-ama?) kato: Ŝia Miaŭa Moŝto: Erfrid-Don-Juan, -Tibor-Reto -Julio-Kolomano-Ferenc De Montevideo... jen la nomoj de la Baptopatroj!

Ni menciuj ankoraŭ: OKULOJ kaj DEKDU PIEDETOJ. Limigita spaco en nia eta revuo ne permesas al ni menciuj la titolojn de ĉiuj verkoj de nia tre ŝatata kunlaborantino, M. B. Sed ni neniel forgesu ŝian **grandiozan biografion** 266-paĝan ZAMENHOF, kiu aperis tiel en Esperanto, kiel en la Angla lingvo. La Stafeta eldonisto de la historia verko, J. Regulo, diras, ke la Biografion de Boulton pri Zamenhof oni povus ankaŭ titoli: **TRAGIKO KAJ TRIUMFO DE ZAMENHOF**... ŝi dediĉas ĉi verkon "al Evelyn Maud Boulton, Anima parencino de Z. kaj Perfekta patrino."

Ju pli grand(anim)a verkisto, des pli varma Amo al la Patrino... Marjorie amas ŝian Panjon super ĉio (eĉ super sia miaŭa vivkamarado). Jen unu el "Cent kantoj" pri

MALJUNA PATRINO

*Bela, ho bela, staras sur perono
mia patrino, atendente min;
mia patrino, pli ol sepdekjara,
ŝrumpinta iomete, kaj blankhara;
per tiu am-rigardo de patrin'
ŝi serĉas min, ekvidas min, ridetas.
Post okulvitroj lumas la rekonon,
kaj nobla serenco de sindono
kiu en juna naskintin' sekretas.*

Kaj ŝi ververe tre ame flegis sian malsanan patrinon dum ties lastaj jaroj.

Marjorie majstre priskribis en serioza serio **ESPERANTAJ FAJRULOJ** fokusajn figurojn de nia mondomovado. Kaj per trafaj versoj pri-kantis la ĉefheroojn de Esperantujo. Ni citas unu strofon el

OMAGO AL ANDREO CSEH

*Per gaja ĝoj' kaj rido li instruas sekan
fakton;
li jonglas per la glasoj, li elverŝas verdan
lakton;
li estas pli potenca ol atombomb-
eksplodo,
sed nur por pacaj celoj taŭgas la
Ĉe-metodo.*

M. Boulton estas ano de l'Esperanta Akademio. Foje, post honoriga vizito al nia modesta hejmo, mia edzino kaj ŝia edzo akompanis la Anglan Verdstelulinon al la haltejo de la subtera fervojo. Adiaŭe. Ŝi kisitis mian vangon, flustrante en mian oreilon: "vi estas la 9-a akademiano kiun mi sukcesis kisi..." Sed la subskribinta redaktoro (rid-aktoro?) respondis klarige: "Dankon pro la honoro, sed via gesto estis pres-eraro ĉi okaze, ĉar mi ankoraŭ ne estas akademiano..."

Io lu

NI FUNEBRAS

Dipl. ing. HARVEY SKARSTEDT mortis en Lund 84-jara. Li naskiĝis en Ĉikago. En 1936 nia energia Martin Fejde varbis lin en Nässjö al la Csehkurso de T. Morariu. Dum la militaj jaroj Skarstedt funkciis kiel fervoja ĉefingeniero en Luleå kaj efike apogis la sindikon de SEF en la norda provinco de Svedlando. Talenta muzikisto, li komponis muzikon al 70 kantoj. Ĝis sia vivfino restis fidela al siaj vegetaraj kaj pacifistaj principoj.

Konstrui per

YTONG®

estas konstrui

ekonomie

brulsekure

YTONGBOLAGEN

Hällabrottet

NU I DECEMBER

skall Ni anmäla Er till världskongres-
sen i Köpenhamn. (Det blir dyrare ef-
ter den 1 januari). Se förra numret.
Alla skall ju vara med. Det är bäst
ordna kongressavgiften omgående.

Ni gratulas

Samideano BJARNE BECKMAN,
pli frue lektoro ĉe la gimnazio en
Strängnäs, Svedl., kunredaktoro de
la Sveda Antologio, nuntempe vivan-
ta kiel pensiulo en Bremgarten, Svis-
lando, iĝis la 3.10 1974 75-jara.

La 2 de oktobro nia malnova sami-
deano Knut Jensie, Jönköping, fari-
ĝis 80-jara, kaj ni kore gratulas lin.
Kvankam li ne plu aktive partopre-
nas la esperantomovadon, lia intereso
por nia lingvo estas same forta ho-
diaŭ kiel iam antaŭe. Ni Jönköping-
esperantistoj ŝuldas dankon al li pro
lia pionira laboro en nia regiono.
Vivu li ankoraŭ multajn jarojn!

A J

DEZIRAS KORESPONDI

Luis Fernando Martinez Solis, Kes-
to Aerposta 6950, Medellin, Kolom-
bio, Suda Ameriko.

Leteramikojn en Svedujo deziras
membroj kaj kursanoj de Laborrondo
Esperanto, Puschkinhaus, DDR 806
Dresden, Germana Demokrata Respu-
bliko.

25-jara termezuristino: Lydia Mik-
locova, Bogordicka sturt bl. ul. 15,
984 01 Lučenec, Ĉeĥoslovakio.

PREFERE IAM OL NENIAM

Ankaŭ tujfarendajn agojn oni foje
prokrastas. Mi hontas, ke mi tro longe
prokrastis la jenon: Mi direktas el-
koran kaj ĝojplenan dankon al SEF,
al SIEF, al la esperantoorganizaĵoj de
Gotenburgo, al la Esperantoklubo de
Kungälv kaj al tiuj multaj individuaj
personoj, kiuj per donado de floroj,
mono kaj belaj objektoj, en akompano
de multaj, de mia flanko nemerititaj
belaj vortoj, faris mian 70-jariĝan ta-
gon festa memorindaĵo!

Ĉar tiel longe mi prokrastis, jam es-
tas tempo deziri al miaj amikoj kaj
ĉiuj samideanoj agrablan kaj ĝojan
tempon ĉirkaŭ la Kristfestoj kaj bonan
novan jaron 1975-an, en kiu, estu cer-
taj!, Esperanto faros rimarkindajn
progresojn.

Oskar Svantesson

Ere—parkere

9. ERE — PARKERE

1. Zorgu vivon vian kaj lasu vivi alian.
2. Sen laboro ne venas oro.
3. Ne voku diablon, ĉar li povas aperi.
4. Ankoraŭ neniu plaĉis al ĉiu.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO ELDONA SOCIETO ESPERANTO

Adreso: Esperantoförlaget, Fack,
200 42 Malmö 7

Ejo: Möllevångsgatan 20 B

★

Dejortempo 1 sept.—15 majo:
merkredo 10.00—11.00
ĵaŭde 17.00—18.00

Skribaj mendoj ekspedataj dum la
tuta jaro.

Tel. 040 / 12 20 29. Poŝtgiro 578-5.

★

Administranto: Anna-Greta Strönne
Tel. hejma 040 / 12 92 11

Prez. Sven Sjöblom

La Espero

Svenska Esperantotidningen

Organ för Sv. Esperantoförbundet,
Fack, 122 04 Stockholm-Enskede.
Hägervägen 31.

Postgirokonto 20 12-3.

Ansvarig utgivare: Bertil Åkerberg.

Redaktör: Åke Blomberg, Lidåkers-
gatan 6 C, 531 00 Lidköping.

Tel. 0510-286 42 (arb. 0510-221 30).

Medlemsavgift för direkt medl. 25 kr,
ungdom 10 kr, familjemedlem utan
tidning 5 kr.

Prenumerationspris 25 kr.

Förbundets sekretariat är öppet
onsdagar kl. 18—20, tel. 08-48 99 76.

Sturetryckeriet AB - Stockholm 1974